

Biblická proroctví a války.

Proroctví Ježíše Krista:

Matouš 24:7,8 *Povstane národ proti národu a království proti království, bude hlad a zemětřesení na mnoha místech. Ale to vše bude teprve začátek bolesti.*

Marek 13:8 : *Povstane totiž národ proti národu a království proti království. Na různých místech budou zemětřesení, budou hladomory a nepokoje.*

Matouš 24:6 *Budete slyšet válečný ryk a zvěsti o válkách; hled'te, abyste se nelekali. Musí to být, ale to ještě není konec.*

1 Tesalonickým 5:3 *Až budou říkat 'je pokoj, nic nehrozí', tu je náhle přepadne zhouba jako bolest rodičku, a neuniknou.*

Celá historie lidstva je plná různých válek, které byly vyvolány z různých příčin, zejména však kvůli řešení vlastních problémů válečníků.

Ani v dnešní době toho nejsme ušetřeni (viz. např. občanská válka na Ukrajině či Islámský stát) a proto je toto téma stále aktuální.

Bát bychom se však mohli nejen přímého válečného konfliktu, migračních vln, šíření radikálních ideologií, terorismu, ale i jiných hrozeb včetně energetické a toho, že vlády nad celou společností se zmocnil finančních sektor.

Budou války pouze lokální, nebo lze očekávat další válku světovou?

Dává nám Písmo nějaké informace?

Z různých příčin válek dnes nejvíce vystupují hrozby, které v případě použití jaderných zbraní by znamenaly konec lidstva. Jedná se zejména:

- Islám
- Celosvětové předlužení (bude zpracováno v samostatné studii)

Islám:

Řada lidí muslimy, kteří vraždí, nazývá různými termíny jako islámský terorista, islámský extrémista, islámský radikál, islámský fundamentalista, islamista, džihádista. Nikdo však nemůže zastříti fakt, že jsou to pořád muslimové. Čtou Korán, uctívají Mohameda a modlí se k Alláhovi. Tito lidé vraždí, protože vedou svatou válku. Jsou přesvědčeni, že tak činí pro dobro islámu a ve jménu Alláha. Vždyť i při vlastním aktu vraždění provolávají jeho jméno.

V souvislosti s teroristickými útoky obhájci islámu říkají, že za to nemůže islám jako takový, ale islamismus – tedy prý pokřivený fanatický výklad islámu. Co si o tom myslíte? Lze rozlišovat islám a islamismus? Není problém v samotném islámu, který vychází z Koránu, kde je řada nenávistných a k násilí vyzývajících veršů, či v právu *šaría*, jež se uplatňuje v muslimských zemích a jež je v rozporu se současným pojetím svobod? Existuje mírumilovný islám? Není to tak, že mohou existovat relativně mírumilovní muslimové, kteří se tak chovají, ale navzdory islámu, protože jsou ve víře vlažní?

Např.: Korán, Súra 4:56:

“Věru ty, kdož neuvěřili v Naše znamení, My v ohni sežehneme, a kdykoliv vyschnou kůže jejich, vyměníme je za jiné, aby tak trestu okusili. A Bůh zajisté je mocný, moudrý“ ...

Z relativně umírněných muslimů se stávají fundamentalisté ve styku se západní civilizací, protože si musí upevnit svou identitu, a to je hlavně problém Evropy, kde v mnoha zemích je silná a početná skupina obyvatel vyznávajících Islám a pocházejících z Islámských zemí. Problém identity je přitom problémem zejména 2 a 3 generace. Vidí problémy své komunity v oblasti ekonomické, sociální a rasové. Současně však také vidí morální rozklad okolní křesťanské populace, která jim nemá co nabídnout, což je vede k příklonu k původnímu náboženství jejich otců. Vzhledem k tomu, že Islám nemá v oblasti náboženství sjednocující prvek výkladu Koránu a ostatních základních nauk, může si každý duchovní vykládat tyto písmo individuálně a to vede i k výkladům militantním s následkem terorismu. Pokud se tato situace nebude principiálně řešit, může dojít ke katastrofickým scénářům typu občanské války v ulicích, či odsunu muslimů z Evropy.

„Pikantní“ na tom je, že o minimálně nepřímém podílu Spojených států na vzniku Islámského státu pochybuje už jen málokdo. Vyvolání „arabského jara“, s cílem překreslit politickou mapu v severní Africe a na Blízkém a Středním východě, hrálo do karet radikálním islámským skupinám, sloužících po desetiletí americkým zájmům v tomto klíčovém regionu a tím byl vlastně vyvolán současný stav.

29. června 2014 byl vyhlášen Islámský stát. Jeho území je už větší než Británie, má hlavní město, soudy, úředníky, vybírá daně. Co jsou zač lidé, kteří něco takového dokázali vybudovat, a co chtějí? Vraždící islamisté vzhlíží přitom k poslední bitvě.

Křesťanství versus Islám.

Dvě největší náboženství světa cca 2 mld. a cca 1,5 mld. věřících

Víra v jednoho Boha a jeho proroka.

Bible versus Korán základ náboženství. U Koránu pak i „státní legislativa“ Jde o faktické propojení náboženství s politickou mocí.

Apokryfy versus Hadísy (výroky či činy Mohameda) a Násíky (nová boží vyjevení)

Katolíci – protestanti, sunité - šíité

Křesťanství evangelizace světa dobrou zprávou

Islám ovládnutí světa s následnou tvrdou islamizací. Možnosti: konverze, otroctví, smrt.

Křesťanské země – odklon od náboženství a masová ztráta morálky.

Islámské země – návrat ke kořenům učení s násilnými prostředky (Islámský stát)

Monoteismus - Islám rovněž používá místo jména označení Alláh znamenající „bůh“.

Uznávají biblické patriarchy Abraháma, Mojžíše a dokonce i Ježíše atd.

Rozdíl je hlavně v cestě za jejich cílem a v jejich hodnotách. Láska k Bohu a bližnímu na jedné straně a slepá poslušnost Boha a neúcta k životům jiných lidí na druhé.

Láska je nejvyšší hodnota křesťanství, víra bez lásky je nejvyšší hodnota Islámu.

(Poznámka: To lze dát do kontextu s absencí lásky u Satana viz naše studie „Vývoj satana.“)

Problémem islámu je také, že nemá pevnou organizační strukturu a každý duchovní si tak korán vlastně může vykládat, jak se mu zlíbí.

Historie:

Muhammad Ibn Abdulláh byl celkem nevýznamným a zchudlým obchodníkem z Mekky, ovšem jen do roku 610 n.l. Tehdy se mu v jeskyni na pahorku Híra zjevil archanděl Gabriel a vyzval jej, aby šel mezi lid a kázal slovo Boží.

Muhammad tak učinil a ... nadělal si spoustu nepřátel mezi obyvateli Mekky. Celkem pochopitelně tedy se svými nepoččetnými příznivci přijal pozvání do města Medíny. Psal se rok 622 a Muhammadův život se začal měnit. V Medíně už nekázal coby soukromá osoba, ale vystupoval v roli vládce s příslušnou politickou, vojenskou i náboženskou mocí.

(Poznámka: To je rozdíl mezi Muhammadem a Ježíšem Kristem, který odolal pokušení přivlastnit si předčasně mocenskou a politickou roli.)

Medínská zjevení v Koránu se na rozdíl od Mekkských také již více věnují politickým a právním záležitostem. Medínská společnost se tak postupně vyvíjela v muslimský stát. V roce 632, když Muhammad zemřel, zanechal po sobě muslimský stát, rozkládající se na území celé západní Arábie. V průběhu několika málo let se tak ze zapadlého kouta světa stalo centrum víry v Boha s knihou zjevení a učením, které obyvatelstvo posunulo od pohanství k životu ve víře.

V oblasti, kde se islám zrodil, se prolínaly vlivy pohanství, judaismu i křesťanství. Arabům tedy nebyl monoteizmus ničím neznámým. Islám tak v mnoha ohledech navazuje na učení obsažená už v Bibli. Muslimové považují Muhammada za posledního z řady Božích proroků. Podle jejich učení završil dílo, jež započali židovští mudrci Abrahám, Mojžíš a Ježíš tím, že lidem ukazovali cestu k pravé víře v jediného Boha.

Islám byl rovněž úzce spjat s výkonem státní moci. Už neplatilo to, co řekl Ježíš, tedy "dejte císaři, co jest císařovo a Bohu, co jest Boží", ale vše podléhalo jedině Bohu a vše bylo vykonáváno pouze z vůle Boží. Přímocarost až strohost nové víry se záhy projevila i v politice. Islámští válečníci si nebrali servítky a v krátké době si podmanili velkou část tehdejšího světa.

(Poznámka: Opět propastný rozdíl mezi přístupem Muhammada a Ježíše Krista - ten neupřednostnil úspěšný a rychlý způsob šíření křesťanské víry. Dokonce volil mírumilovný způsob.)

První fáze rozpínavosti skončila v polovině osmého století. Přes rychlost, s jakou se islám šířil světem, už říše absolvovala tři občanské války. Ty se promítly do roztržitého islámského světa a narůstajících rozporů mezi jednotlivými dynastiemi.

Islám stojí na jiném základě než křesťanství!

Současné snahy omlouvat islám jeho přirovnáváním ke křesťanství jsou nesmyslné. I když se o to snaží i někteří křesťané. Oba náboženské směry jsou totiž jednoznačnými protiklady.

Kristus hovořil o lásce a odpuštění a jeho nejbližší učedníci podle toho konali. Mohamed hovořil o boji a nenávisti a jeho nejbližší učedníci podle toho konali.

Kristus jasně řekl, že víra se nemá plést do vládnutí, ale někteří jej nepochopili a snažili se o sloučení náboženství a politiky. Mohamed jasně řekl, že islám je vírou i politickým systémem dohromady, mnozí jej pochopili a naplnili jeho slova.

Kristus zemřel na kříži, aby nás všechny naučil lásce a odpuštění. Mohamed žil bojem, aby muslimy naučil nenávisti a válce.

Během prvních sta let po smrti a vzkříšení Krista byli křesťané pronásledováni, mučeni, vražděni a stále existovali jen jako malá skupina. Během prvních sta let po smrti Mohameda

jeden malý pouštní kmen expandoval a ukrutným násilím přinesl novou víru do poloviny tehdy známého světa.

Řada křesťanů otočila slova Krista a vraždila jeho jménem. Řada muslimů naplnila slova Mohameda a vraždila jeho jménem. Mohamedova slova: „*A každého, kdo by se mnou nesouhlasil, pokořím a budu ho pronásledovat.*“

Křesťanské církve věřící prosí a napomínají. Islám věřícím prikazuje a trestá.

Křesťané milují Boha a cítí jeho lásku k nim. Muslimové se bojí Alláha a cítí jeho trestající ruku.

Zatímco u křesťanství znamená odklon od Ježíše a hodnot, které hlásal, posun více či méně ke zlu, násilí a netoleranci, tak u islámu je tomu právě naopak. Mírumilovní muslimové jsou právě ti, kteří se snaží chápat Mohameda z té lepší stránky. Kteří jeho násilnou povahu a jeho hrůzné činy popsané v súrách a Koránu nevidí, respektive nechtějí vidět.

Křesťanství se stalo násilné, kdykoliv se odvrátilo od Ježíše. Islám se stává mírumilovným, kdykoliv se odklání od Mohameda a militantním, nesnášenlivým, kdykoliv přesně podle Mohameda koná. Ale protože tak jako je naprosto zásadní a neoddělitelnou součástí křesťanství Ježíš, tak je neoddělitelnou součástí islámu prorok Mohamed. Proto islám nemůže být principiálně mírumilovný, stejně jako nebyl Mohamed.

Islám se opírá o Korán a ten násilnou evangelizaci přímo ukládá. Navíc o tom nelze diskutovat, protože Korán je částí nestvořeného Boha, která dlí na zemi. Co je v jiné víře úchylkou, je v islámu standardem. Zatímco křesťanství nepovažuje křesťany za nadřazené ostatním lidem, islám dává muslimům právo a povinnost podrobit násilím svět své vládě. To z něj činí agresivní ideologii, která je právě tímto srovnatelná s nacismem nebo komunismem.

Všichni lidé se musí podřizovat *šaría*, (systém islámského náboženského práva). Porušení *šaría* může představovat zločin odpadlictví a posel Boží za něj stanovil trest smrti

Citace: „*Vy, kteří věříte! Neberte si židy a křesťany jako přátele, neboť oni jsou si přáteli jedni druhým. Kdokoliv z vás se s nimi přátelí, ten stane se jedním z nich.*“ „*Zabíjejte je, dokud nebude konec s pronásledováním a dokud nebude všechno náboženství patřit Bohu.*“

Takže muslimové jsou nadřazení. Alláh to říká ve třetí súře, v 19. verši: „*Náboženstvím jediným u Boha jest věru islám.*“

Alláh smrt *nařizuje*, jako v případě věřících, kteří se dopustí vraždy, odpadlictví nebo nezákonných pohlavních styků, nebo v případě *kafirun* (*nevěřících*).

„*Zabíjejte modloslužebníky, kdekoliv je najdete, zajímejte je a chystejte proti nim všemožné nástrahy!*“

Islám je militantní

Je pouze jeden Bůh: Alláh! Vláda na Zemi přísluší pouze Alláhovi! A platí jediný zákon: *šaría*! Jenže v zemích, které se prohlašují za islámské, má pravomoc vláda a platí tu zákony té vlády. Je to však ještě islám? Ovšemže ne! Ony vlády, které se vydávají za islámské, jsou ve skutečnosti *džáhilí*, („období nevědomosti“) poněvadž omezují platnost *šaría*, netrestají cizoložníky ukamenováním k smrti ani nenařizují useknout zlodějům pravou ruku, a vůbec už nepřipouštějí, že by odpadlictví byl zločin, jak stanoví zákon Boží.

Džihád tudíž není pouhá dočasná fáze, nýbrž základní období, které přetrvá, dokud mezi lidmi bude vládnout *džáhilija* („období nevědomosti“). Povinností islámu je bojovat za svobodu člověka, dokud se všichni nepodřídí zákonu Božímu. Islám je určen celému lidstvu a jeho působištěm je celá planeta. Buď se *kafirun* (nevěřící) obrátí na islám, nebo budou platit *džizjá* (daň z hlavy v islámských zemích vybíraná od nemuslimského obyvatelstva.) To jsou příkazy Alláhovy, a proto existuje *džihád*.“ Pokud tak *kafirun* (nevěřící) neučiní, musí zemřít.“

Džihád (náboženská povinnost muslimů usilovat o obranu a rozšiřování islámu ve vlastním srdci i ve světě) je pro věřící povinný a musí existovat, dokud všechny lidské bytosti nebudou věřící nebo nebudou platit *džizjá* (daň z hlavy).“

Mnozí však přestali vést útočný *džihád*, jak to Alláh přikázal v Koránu nebo prostřednictvím Prorokovy *sunny* (soubor výroků a činů Mohameda). Proto je nezbytné znovu zřídit *chalífát* (vládu *chalify*, hlavy *Ummy*, muslimské obce), skoncovat s ponižováním *ummy* (komunita, národ) a rozšířit islám po celé planetě.“

„A jak toho dosáhnout? Jak se dá obnovit *chalífát*?“ „**Jedině válkou!**“

„**Jaký je tedy ten konečný cíl?**“ „**Nový *chalífát*.**“, který si podrobí celý svět.

(Poznámka: br. J. Holeček již cca před 10-15 lety, na základě svých biblických studií, předpovídal tento stav, kdy se obě náboženství vojensky střetnou.

Stejně tak dopředu (počátkem 80 let) předpovídal „zhroucení“ komunistického bloku ve východní Evropě bez použití vojenské síly.)

A jaké jsou cíle křesťanství: (citace - vše SPB)

1) Oznamit všem lidem možnost záchrany skrze Krista.

Matouš 9:35 *Ježíš obcházel všechna města i vesnice, učil v jejich synagogách, hlásal evangelium království a uzdravoval každou nemoc a každou slabost v lidu.*

Marek 1:15 *A říkal: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království; činite pokání a věřte evangelium.“*

Matouš 24:14 *Toto evangelium království bude vyhlášeno po celém světě na svědectví všem národům.*

Lukáš 16:16 *Zákon a Proroci až do Jana; od té chvíle se zvěstuje Boží království a každý je do něho naléhavě zván.*

2) Naděje na věčný život a výchova k němu.

1 Petra 4:6 *Vždyť proto bylo evangelium zvěstováno i mrtvým, aby žili podle Boha v Duchu, ačkoli byli podle lidí v těle odsouzeni.*

Jan 11:25 *Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít.*

1 Korintským 6:14 *A Bůh i Pána vzkřísil a vzkřísí i vás svou mocí.*

1 Korintským 15:22 *Jako v Adamovi všichni umírají, tak také v Kristu budou všichni obživeni.*

1 Korintským 15:26 *Jako poslední nepřítel bude zahlazena smrt.*

1 Tesalonickým 4:13,14 *Nechceme vás, bratři, nechávat v nevědomosti o těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili jako ti ostatní, kteří nemají naděje. Jestliže však věříme, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, tak Bůh také ty, kdo zemřeli skrze Ježíše, přivede s ním.*

3) Nastolení spravedlivé Boží vlády pro všechny.

Římanům 2:6-8 *On odplatí každému podle jeho skutků. Těm, kteří s vytrvalostí v dobrém skutku hledají slávu, čest a neporušitelnost, dá věčný život. Avšak těm, kteří jsou sobečtí a neposlouchají pravdu, nýbrž poslouchají nepravost, odplatí hněvem a zuřivostí.*

1 Korintským 2:9 *Ale jak je napsáno: „Co oko nevidělo a ucho neslyšelo a na lidské srdce nevstoupilo, to Bůh připravil těm, kdo ho milují.“*

Efezským 1:10 *aby pro správu období, v němž budou naplněny příhodné časy, uspořádal pod jednu hlavu v Kristu všechny věci: ty na nebesích i ty na zemi, aby je uspořádal v něm.*

4) Ustavení Božího království na základě nové smlouvy.

Matouš 26:29 *Pravím vám, že od této chvíle již nebudu pít z tohoto plodu vinné révy až do toho dne, kdy jej budu pít s vámi nový v království svého Otce.“*

Židům 10:16 *Toto je smlouva, kterou s nimi uzavřu po těch dnech, praví Pán: budu dávat své zákony do jejich srdce a napíši je do jejich mysli,“*

5) Zajištění spravedlivého soudu všech národů, ras, kmenů a jazyků.

Římanům 1:16 *Nestydím se za evangelium, neboť je to Boží moc k záchraně pro každého, kdo věří, předně pro Žida, ale i pro Řeka.*

Zjevení 14:6 *Tu jsem uviděl jiného anděla, majícího věčné evangelium, jak letí prostředkem nebe, aby je zvěstoval těm, kteří přebývají na zemi, každému národu, kmenu, jazyku a lidu.*

1 Korintským 6:2 *Nevíte, že svatí budou soudit svět?*

6) Výchova k trvalému míru a odstranění, hladu, zločinů, válek a nemocí.

1 Petra 3:13 *Podle jeho zaslíbení očekáváme nová nebesa a novou zemi, ve kterých přebývá spravedlnost.*

Zjevení 21:1–4 *A spatřil jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly, a moře již není. A to svaté město, nový Jeruzalém, jsem uviděl sestupovat z nebe od Boha, připravené jako nevěsta ozdobená pro svého muže. A uslyšel jsem mocný hlas z trůnu, který řekl: „Hle, Boží stánek s lidmi; bude přebývat s nimi a oni budou jeho lid, a sám Bůh bude s nimi a bude jejich Bohem. A Bůh setře každou slzu z jejich očí. A smrti již nebude, ani žalu ani křiku ani bolesti již nebude, neboť první věci pominuly.“*

Tím ještě více vyniká rozdíl mezi Islámem a Křesťanstvím a zároveň to připomene naše poslání.

Dnešní křesťanská Evropa (resp. všechny křesťanské národy) je však duchovně vykořeněná ze základů, na nichž vyrostla. Cesta zpět už není. Je možné se jen pokusit překonat tuto krizi radikální léčbou. Tím myslíme, že duchovní rakovina v Evropě už dosáhla stádia, kdy pomůže jen cílená, vědomá a konzistentní léčba. A na tom by se muselo shodnout mnoho křesťanů napříč církvemi, aby jejich hlas měl dostatečnou váhu, museli by společně pracovat na duchovním uzdravení křesťanského ducha v Evropě. To je velmi málo pravděpodobné bez impulsu od Boha, respektive Ježíše Krista, který je hlavou křesťanů. A to se nejspíš nestane.

Šestá pečeť je pravděpodobně jedním, ne-li hlavním z těchto impulsů.

(Zjevení 6:12-17 *A když otevřel šestou pečeť, uviděl jsem, že nastalo veliké zemětřesení, slunce zčernalo jako žíněný pytel a měsíc úplně zkrvavěl. A nebeské hvězdy spadly na zem, jako když fíkovník zmítaný vichrem shazuje své pozdní fíky; a nebe zmizelo, jako když se svinuje svitek, a každá hora i každý ostrov se pohnuly ze svého místa. Králové země i velmoži a vojevůdci, boháči a mocní, každý otrok i svobodný, se ukryli do jeskyní a do horských skal a říkali těm horám a skalám: „Padněte na nás a skryjte nás před tváří toho, který sedí na trůnu, a před hněvem Beránka! Neboť přišel veliký den jejich hněvu; kdo bude moci obstát?“*)

To neznamená, že máme sedět se založenýma rukama a čekat na zázrak. Na šesté pečetě je zajímavé to, že si lidé ránu, která na ně přijde, vyloží jako Boží a Beránkův hněv. To

znamená, že jim tuto myšlenku musí někdo nabídnout. A kdo to bude? Asi křesťané. A musí to udělat určitě alespoň o něco dříve, než rána dopadne.

S ohledem na výše uvedené cíle, které nám byly dány naším stvořitelem a mohou být realizovány pouze skrze milosrdenství výkupní oběti Ježíše Krista lze očekávat, že v případě ohrožení lidstva jako takového náš stvořitel zakročí a nedovolí „kolektivní sebevraždu“ a konec existence lidstva.

Vysvětlivky:

Muslimové věří, že Bůh Mohamedovi zjevil Korán, který společně se Sunnou (Mohamedovy činy a slova) považují za základní prameny islámu

Islám (překlad: podrobit či pokořit)

Téměř každý muslim je příslušník jedné ze dvou hlavních islámských větví, a to sunny (75–90 %) nebo šíity (10–20 %). Rozdělení, které vedlo k tomuto rozštěpení muslimské obce, nastalo v 7. století a jeho příčinou byla otázka nástupnictví ve vedení muslimské obce

Umma je sunnitská, „Šíité jsou jen v Íránu a v části Iráku a Libanonu

Islámský stát = *šaria* a tedy obnova *chalífátu*.

Šaría je islámský zákon (právo), *umma* je úhrn světového islámského společenství a *kafirun* jsou nevěřící, množné číslo od *kafir*,

S Koránem v jedné ruce a s mečem v druhé! Abú Bakr (po smrti proroka Mohameda se stal prvním voleným chalífou, hlavou islámu), vykonával svůj chalífát a zahájil velký *džihád* proti národům, které hraničily s Arábií
Šířil po světě *šaría*, jak to nařídil Alláh ve svatém Koránu

Všichni lidé se musí podřizovat *šarie*, Porušení *šaría* může představovat zločin odpadlictví a posel Boží za něj stanovil trest smrti

Od vnuka proroka Mohameda Al-Hussejna se také počíná velký rozkol islámského světa. Islám se dělí na sunnity a následovníky al-Hussejna, šíity.

Sunna znamená doslovně „cesta“ nebo „zvyk“ a tvoří jeden z pramenů islámského práva. Je to soubor výroků a činů Mohameda

Jsou tři druhy *džihádu*: *džihád* duše, *džihád* proti satanovi a *džihád* proti *kafirun* a pokrytcům. Jeden *džihád* nevylučuje ty druhé, naopak je doplňuje a napomáhá jim. *Džihád* je ve svatém Koránu to hlavní! *Džihád* je prostředek, jak násilím šířit Boží zákon mezi lidmi!“

Výraz *džihád fi sabililláh*, válka ve jménu Alláhově, je ve svatém Koránu použit šestadvacetkrát! Ve svatém Koránu jsou celé súry věnované výlučně válce a některé z nich nesou i jména bitev.

Vyjevování *šaría* bylo postupné. Prorokovi se nedostalo všech zjevení najednou.

Příkaz donutit *kafirun*, aby pod hrozbou smrti platili *džizjá* (výkupné), dnes platí stejně jako za časů Proroka! *Šaría* je věčná!

Alláh Prorokovi nařídil bojovat proti vyznavačům mnoha bohů, dokud nebude plně nastolen zákon Boží. Poté co Prorok dostal příkaz vést *džihád*, rozdělil *kafirun* na tři druhy: Ty, kteří žili v míru s věřícími, Ty, kteří s věřícími vedli válku, a konečně *dhimmy* (*podřadní lidé*). Ty, kteří žili s nimi a platili *džizjá*, takže se jim dostávalo jejich ochrany. Nakonec dostal příkaz vést válku proti stoupencům Písma, kteří se chovali nepřátelsky, válku, jež měla skončit teprve tím, že přestoupí na islám nebo budou ochotní platit *džizjá* a stanou se z nich *dhimmové*.“

Prorok řekl: Ve jménu Alláhově jsem sestoupil s mečem v ruce a mé bohatství vzejde ze stínu mého meče. A každého, kdo by se mnou nesouhlasil, pokořím a budu ho pronásledovat.

Nasík, to jest odvolání. Vyjevení Alláhovy vůle proběhlo postupně. *Nasík* je klíč ke zdánlivým rozporům v Koránu vyjevováním čili *nasík* novými vyjeveními, kdy se ruší ta dřívější.

Zpráva o nějakém výroku nebo činu Mohameda se nazývá *hadís*. Al-Bucháří, autor nejuznávanější sbírky *hadísů* prý vybíral z několika stovek tisíc jednotlivých tradic. Poté, co procestoval celý islámský svět, dal nakonec dohromady 9 tisíc *hadísů*, které pokládá za správné. V sunnitském světě se nakonec prosadilo šest sbírek, které jsou považovány za pravé.

Šíitská odnož islámu, spolu s některými novodobějšími sektami, neuznává mnohé z *hadísů* a ani některé celé sbírky.

Musíme být poslušní Boha a Proroka.“

„Tak se zjišťuje zákon Alláhův: prostřednictvím svatého Koránu. A pokud se objeví situace, na kterou Svatá kniha nemá odpověď, musíme se zeptat Proroka. Tato pravomoc přešla i na Prorokova následníka a vládnout začal první kalif.

Ahadís líčí příběhy Proroka a stanoví tak jeho *sunnu* neboli příklad. Události ze života Proroka slouží také jako zdroj práva a převyšuje je pouze svatý Korán.“ „Ostatně mnoha veršům Svaté knihy porozumíme, jen když známe okolnosti, za jakých vznikly. Ty okolnosti jsou vylíčeny právě v *ahadís*.

Existuje obrovské množství smyšlených líčení událostí ze života Proroka. Dvě stě let po smrti Proroka, začali proto někteří učenci *ahadís* sbírat a ověřovat způsob, jak se ta dlouhá léta předávaly, aby zaručili jejich důvěryhodnost

Nejdůležitější sbírku sestavil imám Al-Bucháří, který rozebral tři sta tisíc *ahadís* a stanovil, že dva tisíce jich je pravých

Velice věrohodnou sbírku sestavil také imám Muslim, a je známa jako *Sahíh Muslim*.“

„Takže každý *hadís*, který je v těch sbírkách, se považuje za pravdivý.

Nejvyšším zdrojem islámu je však svatý Korán. Pokud ve Svaté knize nenajdeme odpověď, přejdeme k *ahadís*, které líčí události ze života Proroka a vybereme některou *sunnu*, příklad, který danému problému odpovídá. Pokud nepřinesou odpověď ani *ahadís*, učenci vynesou *idžmá*, založenou na svatém Koránu nebo na *sunně*.

Zároveň se ve Svaté knize píší i jiné věci. Že se nesmí přátelit s židovskými a křesťanskými *kafirun*. Že *kafirun* se musí zabíjet, dokud nebude konec s pronásledováním a oni se neobrátí a nepřestanou být *kafirun*. Že se musí chystat proti modloslužebníkům všemožné nástrahy a zabíjet je.